

Sanningen är ytterst viktig

wrc7 Rabbe Sandelin drar förhastade slutsatser om WTC7 (hbl 14.9). Huvudargumentet för Sandelins slutsats "Case closed" är felaktigt. Många ögonvittnen – bland andra Craig Bartmer från polisen i New York och den tidigare armeläkaren Kevin McPadden – rapporterade att de hörde explosioner både strax före och under förstörelsen. Det bör noteras att de flesta mikrofoner inte lyckas fånga upp mer avlägsna ljud, och i många inspelningar hör man därför knappast någonting alls från WTC7 under hela kollapsen. Ändå hörs det tydliga ljudet av en explosion på en video som NIST släppte 2010.

WTC7-kollapsen överensstämmer helt med förloppet vid en mycket skickligt kontrollerad rivning. Undersökningen föregicks dock av att allt forskningsmaterial – byggnadens stålpelare och stålbalkar – snabbt förstördes, och på detta följde många år av teorier och hypoteser om orsaker och verkan. Till och med småpojkar vet att ingen katastrof utreds så. Inga datormodeller kan ersätta en noggrann utredning av det återstående byggmaterialet!

Att rivningen utfördes trådlöst är självklart. Sandelin borde också veta att drygt 1 500 arkitekter och ingenjörer (Architects and Engineers for 9/11 Truth, ae911truth.org) inte tror på de officiella förklaring-

arna till hur de tre WTC-skyskraporna raserades. Deras ansökan om en ny utredning har undertecknats av många rivningsexperter (se <http://demolitionexpertsquestion911.blogspot.com>). Danny Jowenko, ordförande för ett holländskt rivningsföretag, identifierade omedelbart WTC7 som en kontrollerad demolering.

De 1 500 arkitekterna och ingenjörerna spekulerar inte om motiv eller namn. Tänkbara motiv finns det gott om, men sanningens uppgift är inte brottsutredning. Offrens anhöriga, som samordnar tv-kampanjen "Remember Building 7" är inte heller några konspirationsteoretiker, bara individer som kräver rättvisa.

En av Frankrikes största tv-kanaler, visade nyligen en dokumentär om Remember-kampanjen och WTC-frågorna där man drog slutsatsen att den officiella versionen inte är hela sanningen. Den respekterade tyska tidningen "Welt der Wunder" frågade vilken sannolikheten var för att en skyskrapa skulle kollapsa på grund av brand och gav svaret: exakt noll.

Att få veta sanningen om den händelse som förändrade världen är av yttersta vikt. Lyckligtvis finns det ännu mer aktuella exempel där medierna nu börjat ställa några av de frågor som sanningens uppgift har krävt svar på i många år.

VESA RAISOLA,
FINLAND FOR 9/11 TRUTH
WANDA

Politiskt problem

w7c Problemet med den 9 september 2001 är egentligen inte hur flygplan kunde kapas av figurer som inte ens fanns på passagerarlistan, inte heller hur den ena skyskrapan efter den andra kunde rasa ihop som om luften varit det enda motståndet. Nej,

det verkliga problemet är inte ens att en Boeing kunde krypa in i Pentagon och där utplånas (så när som på DNA från omkomna).

Den 9 september är ett politiskt problem: Världen – däribland de förkättrade "konspirationsteoretikerna" – har aldrig fått en öppen redovisning av hur brottet utretts. Än min-

dre har någon åtalats för inkompetens och lögn.

Varhelst jag läser om "the 9/11 truthers" ser jag samma krav: "Detta måste förklaras." Är det verkligen en oskälig begäran i en demokrati?

Det är svårt att förstå vad Rabbe Sandelin (Hbl 14.9), i likhet med bland annat amerikanska vänsterpolitiker, me-

nar med att rent spel skulle "avleda" från de faktiska problemen. Tvärtom har ju den komplett outredda händelsen tyvärr bildat grunden för anfallskrig och människorättskränkningar under tioårsperioden fram till i dag.

KIM PETER JOHANSSON,
ESBO

Förr eller senare

w7c Rabbe Sandelins andra insändare angående teorier om WTC7:s kollaps var bättre än den första genom att texten nu var mera balanserad och faktabaserad. Beroende på vilka källor man har haft kan man komma till olika slutsatser.

Den huvudsakliga orsaken till mina dubier var att enligt min källa var bränderna på WTC7 såpass små att det vore väldigt osannolikt att de kunde ha orsakat kollapsen. Min svåger hade läst min insändare och skickade den här officiella rap-

porten: http://www.nist.gov/customcf/get_pdf.cfm?pub_id=861610. I mitt tycke var det en typisk tjänstemannarapport, som gav skenbar tillförlitlighet med tiotals sidor av namn, organisationer och myndigheter som konsulterats, men med bara några sidor som beskrev det mest plausibla händelseförloppet. Jag blev inte övertygad.

Frågetecknena kvarstår, vilket också framgår av den nyutkomna boken av Summers och Swan. Förr eller senare skall väl sanningen komma fram – får vi hoppas.

KAI LINDROS, HELSINGFORS